

opprobrium Christi. Expende illud, Nisi prius in se nequitia spiritualis Aegyptium interfecisset.

De Eleemosyna faciendâ.

QUESTIO XXV.

Quare Christus docet in presenti, quod per eleemosynam omnia mandantur?

128. Postquam Christus D. tradidit superiorem doctrinam de lucerna accensa rogavit quidam Phariseorum ut manducaret cum illo inde graviter Dominus Phariseorum vitia arguit, ac reprehendit, ut explicavi supra Matth. 23. adducto etiam Textu Lucæ; & inter cetera dixit Christus num. 41. Verumtamen quod superest date eleemosynam, & ecce omnia munda sunt vobis: Aiquæ versiones sunt in hac materia, quas statim in explicacione adducemus.

129. Aliqui sunt graves authore, ut Caiet. Didac. Stella, noster Guido Carmelita, Emmanuel Saa, qui existimant hæc esse dicta à Christo per Ioniam; ac si dicat Christus: Vos ô Pharisei, pleni estis rapina, iniquitate, verumtamen existimatis, quod per eleemosynam omnia vobis sunt munda. Tamen communis Antiquorum & Recentiorum est sententia. D. Cypriani, lib. 3. ad Guilia. Tertull. lib. 4. contra Marcion, cap. 26. D. Augustin. Bafil. Euthym. Theophylact. Bedæ, & aliorum, qui omnes ironiam hic non agnoscunt, sed remedium valde aptum ad expurganda peccata. Ut Daniel. 4. dedit Nabuchodon, ut & Christus D. docuit Phariseos infra Luc. 16. num. 9. Facite vobis amicos de Mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

130. Ea verba: Quod superest date eleemosynam, Theophylactus legit: Ea qua insunt: nempe in corde vestro excutite ab eo, & date: Euthymius: De his qua adsunt, date: id est, de vitis repositis, date Syriacus: Id quod est vobis, date: hoc est, id, quod est vobis, & habetis, date, Arias: Inexistencia date: id est, de his, quæ existunt, & sunt pro vobis, date eleemosynam. Un ait Tertull. lib. 4. contra Marc. cap. 27. Date, qua habetis in eleemosynam, & omnia sunt vobis munda.

131. Retentâ tamen lectione nostræ Vulgæ quatuor modis exponi potest; Verumtamen, quod superest, date eleemosynam: Lyranus: facta restitutione rapinarum, de quibus locutus fuerat Dominus: Quod superest, date. Secundò: Beda, Strabus, Hugo: Quod superest vobis, vestitui vestro, date; & pro hac sententia D. Gregorius citatus à Gratiano 12. q. 1. cap. Quia, Tertio, Toleros tenet, quod Inexistencia opponatur externis, quæ de foris sunt. Dixit Christus n. 30. Vos ô Pharisei maxime dediti estis, ut cum interius pleni sitis rapina, & iniquitate mundatis exteriora, catinos, & calices, cum maxime mundanda sint interiora,

factâ restitutione de ablati, per eleemosynam. Quarto, & maxime genuine, ut verit Arabicus; Ante omnem rem. Et nostra vulgata. Quod superest: In tot & tantis peccatis vestris unicum, & saluterum vobis superest remedium; date eleemosynam Ita Beda, D. Bonavent. Franciscus Lucas, Maldonatus, & alij.

Subdit Christus, Et omnia munda sunt vobis: tam interna, quam externa munditia, interior manat in exteriora; eleemosyna maxime disponit ad mundandam conscientiam remissione peccatorum; per eleemosynam impetratur à Deo gratia excitans ad penitentiam, & contritionem; & inde Angelus dixit Tobie 12. num. 9. Eleemosynam à morte liberat, & ipsa est, qua purgat peccata, & facit invenire misericordiam & vitam æternam: Ac proinde per eleemosynam omnia sunt munda, si eleemosyna debito modo fiat cum fide, & penitentia; sicut salus ac vita æterna tribuitur à Christo Paulo fidei, nempe, formæ penitentia, ac charitate: Qui crediderit, & baptizatus fuerit salvus. Et sapiente Christus D. contra vitia Phariseorum opponit eleemosynam, ut contraria contrariis curentur, Eleemosyna maxime opponit ut avaritiæ, rapinæ, & odio fratrum quibus vitis Pharisei maxime dediti erant.

Quanta verò munditia nobis veniat ex eleemosyna, audi Petrum Damianum Opusculo. 9. cap. 8. qui sic ait: O virtus eleemosyna, qua velut fontem fontis irrigui, & peccatorum inquinamenta detergis, & astuantium vitiorum flammam extinguis. O felix eleemosyna, qua de gehenna barathro renebrarum filios extrahis, & adoptatos luci perpetua regnis caelestibus introducis. Tu de facinorosis sub criminum squalore conspicuos, tu de damnabilibus sanctos tu facis de gentibus Christianos. . . que omnium peccatorum rubiginem purgat, frementium vitiorum incrimina mortificat. Ecce quam promptum, ac efficax remedium habemus ad manum, eleemosyna ad vitia ex ipsa, ad æstom libidinis extinguendum, ad vitam comprandam æternam. Unde p. rebelle dicit Eusebius Emilianus homil. 10. ad Monachos: Noli despiciere inopem, qui cum sibi pauper sit, facere te divitem potest.

Ait Christus D. Matth. 11. num. 2. Regnum caelorum vim patitur, & violenti rapiunt illud: Et quis est tam potens, ut violentiam inferat regno caelorum; Et quis tam fortis, & astutus, ut cum violentia illud rapiat; Hæc tota violentia provenit ex voluntate divina, qui ex sua infinita pietate sic alliciet, ac affici ut ad eleemosyna ipsa, ac si veluti quandam vim perterretur, ut caelorum janua eis pateant, sic ad eos inclinatur, ut secum illos habeat, & recipiat. Petrus Damianus citato opusculo 9. cap. 8. ait: Eleemosyna Deum facit hominibus debitorem, ut regnum sibi caelorum, non jam quasi quod alienum est, querant; sed veluti, quod sui juris est, audacter invadant: O gratia Deo violentia, quæ ipsum ex sua bonitate facit debitorem, & ut eleemosynarius in caelum audente invitatur, tanquam in rem suam: Ut regnum sibi caelorum non quasi, quod alienum est querant.

Venerunt duo Angeli Sodom. Cum Loth videret

disset eos, surrexit, & obviam eii, & dixit: Obsecro, Domini mi, declinate in domum pueri vestri. Genes. 19. num. 1. Valde magnifica, ac populosa civitas erat Sodom; & tamen in ea unus tantum inventus est Loth, qui peregrinos recipiat ad hospitium, &isque panes offerat & nulla alia virtus ipsius Loth refertur in tota Scriptura, nisi hæc tantum; & cadente igne de caelo in tota civitate unus Loth cum tota sua familia evasit: Et quænam hujus rei causa? Loth aperuit ostium pauperibus, ut panes

daret, & inde clausit igni; ut ab eo evaderet; ceteri clauserunt ostia pauperibus, ac peregrinis, & inde aperuerunt igni, ut ab eo devorerentur, ac consumerentur. Origenes, homil. 5. in cap. 19. Genes. ait: Loth in Sodomis habitabat alia ejus bene gesta non legimus; Hospitalitas in eo sola ex usu veniens memoratur. Evasit ignes, evasit incendia ob hoc solum quod domum suam paterfecit hospitibus, hospitalem domum Angeli ingressi sunt, clausas hospitibus domos ignis ingressus est.



CAPUT XII.

1. MULTIS autem turbis circumstantibus, ita ut se invicem conculcarent, cepit dicere ad discipulos suos: Attendite à fermento Phariseorum, quod est hypocrisis: 2. Nihil autem opertum est, quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur: 3. Quoniam, quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur, & quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in tectis: 4. Dico autem vobis amicis meis: Ne timeamini ab his qui occidunt corpus, & post hæc non habent amplius quid faciant: 5. Ostendam autem vobis quem timeatis: Timeate: eum qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam, ita dico vobis, hunc timeate. 6. Nonne quinque passeret veniunt dispendio, & unus ex illis non est in oblivione coram? 7. Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pleris estis vos: 8. Dico autem vobis: Omnis quicumque confessus fuerit me coram hominibus, & filius hominis confitebitur illum coram angelis Dei: 9. qui autem negaverit me coram hominibus, negabitur coram angelis Dei: 10. & omnis qui dicit verbum in filium hominis, remittetur illi, ei autem qui in Spiritum Sanctum blasphemaverit, non remittetur: 11. Cum autem inducent vos in Synagogas, & ad Magistratus, & potestates, nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis, aut quid dicatis. 12. Spiritus enim Sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere. 13. Ait autem ei quidam de turba, Magister, dic fratri meo, ut dividat mecum hæreditatem. 14. At ille dixit ei: Homo, quis me constituit judicem, aut divisorem super vos? 15. Dixitque ad illos: Videte, & cavete ab omni avaritia: quia non in abundantia cujusquam vita ejus est, ex his quæ possidet. 16. Dixit autem similitudinem ad illos dicens: Hominis cujusdam divitis uberes fructus ager attulit. 17. Et cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo quo congregem fructus meos? 18. dixit. Hoc faciam; destruam horrea mea & majora faciam: illic congregabo omnia quæ nata sunt mihi, & bona mea: 19. & dicam animæ meæ. Anima, habes multa bona posita in annos plurimos, requiesce, comede, bibe epulare. 20. Dixit autem illi Deus: Stulte, hac nocte animam tuam repetunt à te: quæ parasti; cujus erunt? 21. Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives. 22. Dixitque ad discipulos suos ideo dico vobis: Nolite solliciti esse animæ vestræ quid manducetis; neque corpori quid induamini. 23. Anima plus est quam esca: & corpus plus quam vestimentum. 24. Considerate corvos, quia non seminant, neque metunt, quibus non est cellarium neque horreum, & Deus pascit illos. Quanto magis vos pleris estis illis? 25. Quis autem vestrum cogitando potest adjicere ad staturam suam cubitum unum? 26. Si ergo neque quod minimum est potestis: quid de cæteris solliciti estis. 27. Considerate lilia quomodo crescunt: non laborant, neque nent, dico autem vobis, nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut unum ex istis. 28. Si autem scœnum, quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit, quanto magis vos pusillæ fidei? 29. Et vos nolite querere, quid manducetis, aut quid bibatis, & nolite in sublime tolli: 30. Hæc enim omnia gentes mundi querunt: Pater autem vester scit quoniam his indigetis. 31. Verumtamen querite primum regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. 32. Nolite timere pusillus grex quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. 33.